

[Jørgen Jørgensen.]

ning, at Spørgsmaalet om Kornpriser blev løst i Forbindelse med Spørgsmaalet om Fordelingen af Svinekort. Det vilde Venstre ikke, men man kan nu ikke have den Tilstand, at disse to Ting, som saa nøje er knyttet sammen, afgøres paa forskellige Tider af Aaret, Kornordningen paa een Tid og Reguleringen af Svineproduktionen paa en anden Tid. Vi har paa ethvert Tidspunkt erklæret os villige til at drøfte Spørgsmaalet om Kornpriser, naar det skete i Forbindelse med en Drøftelse af Spørgsmaalet om Fordelingen af Svinekortene. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, der beklager sig saa stærkt over, at Flertallet ikke i tilstrækkelig Grad vil støtte Venstre i deres Bestræbelser for at hæve Landbrugets Priser, at vi har gennem de Forslag, der er blevet vedtaget her i Rigsdagen, vist vor Vilje til, naar Tiden har været inde dertil, at gennemføre Foranstaltninger paa dette Omraade, og naar vi ikke har disse Foranstaltninger i Dag, saa har Venstre alene Ansvaret derfor.

Men jeg vil da gerne spørge Venstre, der mener, at Rentetilskuddet ikke skal gennemføres, og siger, at de paa anden Vis vil støtte de vanskeligst stillede Landmænd: Hvad har Venstre at byde disse Landmænd? Hvilke Forslag har Venstre stillet, der gjorde det muligt for den Landmand, der sidder med den store Gæld, at kunne klare sig? Han hjælpes jo ikke ved, at man hæver Priserne paa Korn og Smør, som der har været talt om, han hjælpes kun, saa det betyder noget, ved, at hans Renteydelse sættes ned. Jeg spørger Venstre, der stadig optræder som Repræsentant for det danske Landbrug: Hvad har Venstre haft at byde det danske Landbrug, den kriseramte danske Landmand, den Landmand, der sidder med en stor Gæld? De har intet haft, der kunde betrygge hans Kaar under Konjunkturer som dem, vi har nu.

Jeg siger, som jeg sagde i Gaar: Det danske Landbrug ønsker ikke Ordninger mere end højest nødvendigt, det danske Landbrug ønsker saa vidt muligt i Fremtiden at kunne virke som et frit Erhverv og forstaa meget vel, at Vilkaarene herfor er, at Landbruget i disse Aar i videst muligt Omfang klarer sig selv. En Ordning, hvorved Renten blev lettet i det Omfang, som de Forslag, vi har drøftet, vilde give Mulighed for, vilde betyde, med de Priser, vi har i Dag, at den gennemsnitsdygtige Landmand vilde kunne klare sig under et Prisniveau som det, vi har nu. Det vilde være i Overensstemmelse med det, det store, store Flertal

af danske Landmænd ønsker, om en Ordning af denne Karakter kunde gennemføres, og at det danske Landbrug kunde blive fri for at kræve Ordninger af anden Art gennemført under de nuværende Forhold. Derfor tror jeg, at Venstre hellere skulde støtte os i vore Bestræbelser end stadig gøre Forsøg paa at stille Forslag op, som ikke betyder en Hjælp for den vanskeligst stillede Landmand, der gør det muligt for ham at klare sig; for hvis Prishævning eller andre lignende Foranstaltninger skulde gennemføres i et saadant Omfang, at den kriseramte Landmand skulde faa tilstrækkelig Støtte derigennem, vilde det betyde Støtteforanstaltninger fra det offentlige, som ethvert Menneske ved er fuldkommen uigennemførlige.

Det har under denne Sags Behandling gentagne Gange været hævdet, at Indenrigsministeren ikke har været i Stand til at føre Forhandlingerne og lede Arbejdet med Hensyn til Konverteringen og Rentespørgsmaalet i det hele taget. Jeg vil deroverfor gerne sige, at enhver, der har fulgt disse Sagers Gang gennem Rigsdagen i de sidste to Aar, vil vide, at ingen har lagt et saadant Arbejde i Løsningen af det Spørgsmaal, som Indenrigsministeren har gjort. Gang paa Gang, naar Oppositionen havde sabet hans oprindelige Forslag ned, begyndte han forfra for dog at søge at skabe nye Muligheder for Opnaaelse af et Resultat. Indenrigsministeren har ofret hele sin Tid, praktisk taget, paa dette store, vigtige Problem og kun opnaaet det Resultat, som nu er opnaaet, fordi Oppositionen stadig har lagt sig i Vejen for, at Resultater af Betydning kunde gennemføres. Efter at det er sket igennem et Par Aar, kommer man nu bagefter som Undskyldning for sin egen Handling og siger, at det er Indenrigsministeren, der har kludret i Sagen. Men Befolkningen vil ikke kunne forstaa, at en Opposition, der stiller sig i Vejen for alle de Forslag, en Minister møder med, bagefter skal kunne løbe fra sit Ansvar og sige, at det er Ministerens Skyld.

Venstre har i dette Spørgsmaal, som ved andre tidligere Lejligheder, kun een Ting at byde paa, og det er at sige: Let Skatten for Formueejerne! Naar vi skal skaffe Betingelser for Konverteringen, og der er vist andre Veje, ad hvilke denne Konvertering kunde gøres mulig igen, saa siger Venstre: Det duer ikke, der er kun een Ting, der duer til at underbygge Muligheden for Konvertering, og det er at lette Skatten paa Formuerne. Naar Spørgsmaalet drejede sig om at finde Støtteforanstaltninger, saa fandt Venstre